Κυριακὴ Α΄ Νηστειῶν
Τῆς Ὀρθοδοξίας
(Ἰωάν. α΄ 44-52)

(4η Μαρτίου 2012)

«Μείζω τούτων ὄψει»

Ἔμεινε ἔκπληκτος ὁ Ναθαναὴλ ὅταν ὁ Κύριος τοῦ εἶπε ὅτι τὸν εἶχε δεῖ, ἐνῷ προσευχόταν σὲ ἀθέατο μέρος, κάτω ἀπὸ μία συκιά. Ἐντυπωσιασμένος ἀπὸ τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ σημεῖο ἀλλὰ καὶ φωτισμένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄδολος Ἰσραηλίτης διακήρυξε τὴν πίστη του στὴν πιὸ μεγάλη ἀλήθεια:

–«Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

Καὶ ὁ Κύριος ποὺ δέχθηκε τὴ βαρυσήμαντη ὁμολογία του, ἀπάντησε:

–Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σὲ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴν συκιά, πιστεύεις; «Μείζω τούτων ὄψει». Σὲ διαβεβαιώνω ὅτι ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα θὰ δεῖς ἀκόμη μεγαλύτερα καὶ περισσότερο θαυμαστὰ ἀπὸ αὐτά. Ποιὰ εἶναι αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ συγκλονιστικὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ὑποσχέθηκε ὁ Κύριος στὸν Ναθαναὴλ ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε πιστὸ μαθητή Του;

1. ΘΑΥΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«Μείζω τούτων ὄψει». Ὁ προφητικὸς καὶ ἀποκαλυπτικὸς αὐτὸς λόγος τοῦ Κυρίου ἄρχισε πολὺ σύντομα νὰ ἐπαληθεύεται.

Ὁ Ναθαναήλ, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι μαθητές, εἶδαν τὸν Κύριο νὰ ἐπιτελεῖ ἀναρίθμητα καταπληκτικὰ θαύματα, μὲ τὰ ὁποῖα εὐεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους καὶ φανέρωνε τὴ θεία Του δύναμη. Τὸν ἄκουσαν νὰ τοὺς διδάσκει μοναδικὲς ἀλήθειες καὶ θαύμαζαν τὴ θεϊκή του σοφία. Ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελιστές, «ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ» (Ματθ. ζ΄ 28-29)· ὁ λαὸς ποὺ Τὸν ἄκουγε κυριευόταν ἀπὸ μεγάλη κατάπληξη καὶ κυριολεκτικὰ κρεμόταν ἀπὸ τὸ στόμα Του (Λουκ. ιθ΄ 48).

Τὸ ἀποκορύφωμα ὅμως ὅλων τῶν θαυμαστῶν ποὺ ἔζησε ὁ Ναθαναὴλ καὶ οἱ ἄλλοι

μαθητὲς κοντὰ στὸν Κύριο ἦταν τὸ Πάθος καὶ ἡ Ἀνάστασή Του. Ἐκεῖ ἀποκαλύφθηκε ἡ ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος «τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. γ΄ 16). Πόση συγκίνηση ἔνιωσαν οἱ μαθητές, ὅταν ὁ Κύριος τοὺς παρέδιδε τὸ Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο! Ἀλλὰ καὶ ἦταν ἀδύνατο νὰ περιγράψουν τὰ συναισθήματά τους, ὅταν εἶδαν τὸν Κύριο ἀναστημένο καὶ πάλι κοντά τους! Τὸν εἶδαν ὡς τὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου νὰ τοὺς μεταδίδει τὴ δική του χαρὰ καὶ εἰρήνη καὶ τὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα ὅτι πλέον καταργήθηκε ἡ ἐξουσία τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου. Ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς καὶ χάρισε στοὺς ἀνθρώπους τὴν αἰώνια ζωή, τὴ λύτρωση καὶ τὴ σωτηρία! Ὑπάρχει μεγαλύτερη καὶ πιὸ θαυμαστὴ δωρεὰ ἀπὸ αὐτό;

2. ΘΑΥΜΑΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὡστόσο, μετὰ τὴν ἔνδοξη Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου στοὺς οὐρανούς, ἕνα ἄλλο μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο θαῦμα ἄρχισε νὰ ξεδιπλώνεται μπροστὰ στὰ μάτια τῶν μαθητῶν. Ἕνα θαῦμα ἀπείρων διαστάσεων! Ποιὸ εἶναι αὐτό; Ἡ Ἐκκλησία!

Ἡ Ἐκκλησία φανερώθηκε στὸν κόσμο ὡς ἡ ἐπὶ τῆς γῆς Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὅταν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπιφοίτησε στοὺς ἁγίους Ἀποστόλους. Ἀπὸ τότε οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ξεκίνησαν τὸ μεγαλειῶδες ἔργο, γιὰ νὰ διαδώσουν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς». Ἡ ὕπαρξη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ θαυμαστὴ ἐξάπλωσή της ἦταν καὶ εἶναι ἕνα συνεχιζόμενο θαῦμα: Τί κι ἂν στὸ διάβα τῶν αἰώνων ἀντιμετώπισε σκληροὺς διωγμούς, ποικίλες αἱρέσεις, λυσσαλέα πολεμικὴ ἀπὸ τὴν ἄθεη καὶ ἀντιχριστιανικὴ προπαγάνδα; Ἡ Ἐκκλησία πολεμουμένη νικᾶ! Θεμελιώθηκε στὴν πίστη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐδραιώθηκε μὲ τὴ διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων, στολίστηκε μὲ τὰ αἵματα τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ τοὺς ἀσκητικοὺς ἀγῶνες τῶν Ὁσίων, ἐξαπλώθηκε μὲ τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες ἁγνῶν ἱεραποστόλων καὶ παραμένει μέσα στοὺς αἰῶνες «στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. γ΄ 15). Σὰν ἄλλος στῦλος καὶ γερὸ θεμέλιο ὑποβαστάζει τὴν ἀλήθεια.

• • •

Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, 2012 χρόνια μ.Χ. Ἡμέρα ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸν θρίαμβο κατὰ τῆς Εἰκονομαχίας καὶ τῶν αἱρέσεων. Ἡμέρα ἀφιερωμένη σ’ ἕνα θαῦμα διαχρονικὸ καὶ αἰώνιο: τὴ νίκη τῆς Ὀρθοδοξίας.

Στὴν ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει ἔντονους κινδύνους καὶ

πειρασμούς: συγκρητισμός, οἰκουμενισμός, ἐκκοσμίκευση, αἱρέσεις καὶ παραθρησκεῖες, φανεροὶ διῶκτες καὶ ὕπουλοι ἐχθροὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ νοθεύσουν τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ παράδοση καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὰ ἴχνη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ γίγνεσθαι. Ματαιοπονοῦν ὅμως!

Ἡ δισχιλιετὴς ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι γεμάτη ἀπὸ θαύματα ποὺ ἀποδεικνύουν τὴν αἰώνια καὶ ἀκατάλυτη δύναμή της καὶ ἐπαληθεύουν τὸν προφητικὸ λόγο τοῦ Κυρίου «καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ις΄ 18). Ἂς μὴ φοβόμαστε λοιπὸν τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίστεως κι ἂς μὴν ἀπογοητευόμαστε. Εἴδαμε τὴν ἔνδοξη ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ «μείζω τούτων ὀψόμεθα»! Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἐπικρατήσει. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις θὰ λάμψουν καὶ τότε θὰ δοῦμε λαμπρότερο τὸν θρίαμβο τῆς Ὀρθοδοξίας!

Ἀρχιμ. Γ.Κ.